

SWEET BAG

This necklace was made around the year 2020 and is known as a "Sweet Bag".

Its original use is still debated. As it is both very delicate and elaborately crafted, it only seems to have served as a piece of decorative jewellery.

During the Big Pandemic of 2020, a virus called COVID-19 ruled the world. At that time, it was believed that bad smells could carry diseases, while good smells could ward them off. Therefore it is likely that the transparent "bag" would have contained antibacterial essential oils (such as lavender, eucalyptus, tea tree, and peppermint). The most common theory about the necklace, describes how the "bag" was pierced (either by something sharp or simply by hand) after which the air in the bag would be inhaled through the nose very slowly. Another theory is that the necklace was exclusively worn as a talisman, wearing the pure scented air close to the heart.

The material the necklace is made of is known as Plastic. Plastic was a popular material in the 20th century and was used for many purposes. The world stopped using plastic around 2130 due to a terrible characteristic: it does not decompose. A cotton thread has been knotted around the "bag"-part of the necklace, using an old technique normally used for attaching precious stones, highlighting the importance of its content.

Dit halssieraad werd gemaakt rond het jaar 2020 en staat bekend als een 'Zoetzak'.

Het oorspronkelijke gebruik ervan staat nog steeds ter discussie. Omdat het heel delicaat is uitgevoerd met uitbundige versiering lijkt het erop dat het uitsluitend dienst heeft gedaan als decoratiefsieraad.

Tijdens de Grote Pandemie van 2020 werd de wereld beheerst door een virus met de naam COVID-19. In die tijd geloofde men dat 'slechte' geuren ziektes konden overbrengen terwijl 'goede' geuren ze juist konden afweren. Het is daarom waarschijnlijk dat men in de transparante 'zak' antibacteriële essentiële oliën – zoals lavendel, eucalyptus, tea tree en peppermint – bewaarde. In de meest gangbare theorie over het sieraad wordt beschreven hoe een gat in het zakje werd gemaakt (met behulp van iets scherp of gewoon met de hand) waarna men de vrijgekomen lucht heel langzaam door de neus inhaleerde.

Volgens een andere theorie werd het sieraad uitsluitend als amulet gedragen, waarbij men de pure, geparfumeerde lucht dicht bij het hart droeg.

Het materiaal waarvan het sieraad is gemaakt wordt 'plastic' genoemd. Plastic was in de 20e eeuw een populair materiaal met vele toepassingen. Rond het jaar 2130 werd over de hele wereld gestopt met het gebruik van plastic vanwege een verschrikkelijke eigenschap: het kan niet worden afgebroken. Rond het 'zakgedeelte' van het sieraad is een katoenen draad geknoopt, een oude techniek die normaalgesproken gebruikt werd voor het vastmaken van edelstenen, en daarmee het belang van de inhoud nogmaals benadrukt.

Alma Teer

10

ever done for us ?

Deze samenwerking tussen de afdeling Jewellery - Linking Bodies van de Gerrit Rietveld Academie, het Huygens Instituut voor Nederlandse Geschiedenis, Huygens' Hofwijck in Voorburg is geïnspireerd op de tentoonstelling Constantijn Huygens. Een leven in brieven (5 april - 3 december 2022) en werd mede-geïnitieerd door Public Rietveld, het projectbureau van de academie. Deze tentoonstelling onderzoekt het leven en werk van Constantijn Huygens (1596-1697) aan de hand van zijn brede belangstelling, brieven, recepten en poëzie en daarnaast via tien projecten waarin Rietveld studenten reageren op Huygens' leven en tijdperk.

Bij Jewellery - Linking Bodies vormt het lichaam het uitgangspunt. Sieraden hebben van oudsher een complexe relatie met het menselijk lichaam. Linking Bodies onderzoekt wat een lichaam is en bestudeert het nader, bijvoorbeeld ook op het gebied van zintuigelijke ervaringen zoals aanraken, zien en ruiken.

Constantijn Huygens is vooral bekend als diplomaat, secretaris van twee stadhouders/Prinsen van Oranje, dichter en componist. Minder bekend is dat hij ook amateurparfumeur was. Deze tentoonstelling belicht dat aspect.

Bij deze samenwerking was het aanvankelijk de bedoeling dat de studenten zich zouden richten op Huygens' werk op het gebied van geur, inclusief de verschillende recepten die onderdeel uitmaken van de tentoonstelling. Bij wijze van vertrekpunt kregen de studenten van de afdeling Jewellery - Linking Bodies de fascinerende en diepgravende wetenschappelijke publicatie Constantijn Huygens: amateurparfumeur van Ineke Huysman, onderzoeker bij KNAW.

In deze uitgebreide studie onderzoekt Huysman het, vaak verheerlijkte, leven en werk van Constantijn Huygens aan de hand van zijn persoonlijke correspondentie en herinneringen van tijdgenoten. Op weg geholpen met een introductie door Huysman, en na het lezen van haar publicatie, werden de aan dit project deelnemende studenten zich steeds meer bewust van Huygens' geprivilegieerde maatschappelijke positie waardoor hij zich bezig had kunnen houden met het bestuderen van efemere verschijnselen, reizen en alchemie. Zo werden de studenten dus ook geconfronteerd met de schaduwzijde van het tijdperk waarin Huygens leefde, en dat was aanleiding voor veel vragen en twijfels. Ook gingen de studenten hierdoor kritisch nadenken over hun eigen, hedendaagse privileges.

Maar wat zou dan de beste reactie zijn op een glorieus afgeschilderde geschiedenis die doorspekt is met de schaduwen van onrechtvaardigheid en privilege?

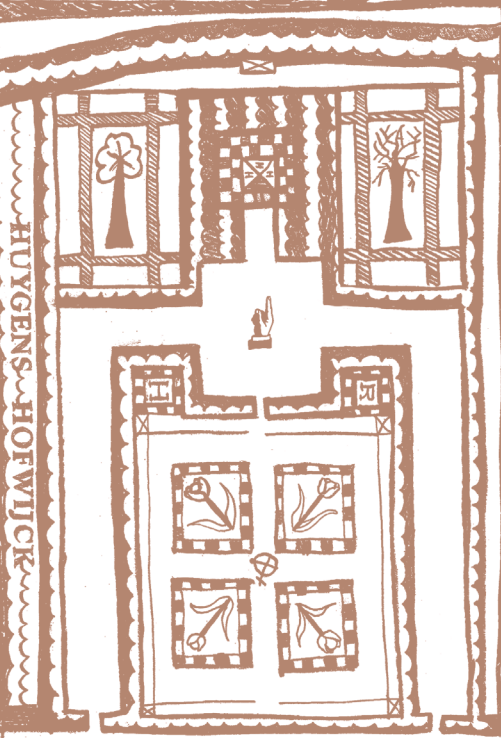
Om ook ruimte te kunnen bieden aan dit soort uitdagende vraagstukken werden de studenten begeleid en aangemoedigd om hun eigen persoonlijke gevoelens en intuïtieve reacties te volgen. Zo konden zij reflecteren op de gevoelens van vervreemding die zij hadden ervaren bij het analyseren van Huygens' persoonlijke en professionele leven. Hoe zouden zij de anachronistische kloof tussen historische representatie en hedendaagse betekenis aan de orde kunnen stellen? De studenten werden ook aangemoedigd om te reflecteren op menselijke waarden en om deze in verband te brengen met het materiaal en het lichaam binnen het kader van een immense historische tijdlijn.

Bewust dan wel intuïtief voelden de studenten zich aangetrokken tot, en uitgedaagd door, de schaduwzijde en de marges. Het project dat drie maanden duurde heeft geleid tot tien artistieke projecten. Meer informatie hierover is te vinden op de volgende pagina's en in de tentoonstelling in Huygens' Hofwijck in Voorburg.

Pretveld - Huggens Exchange

HOFWYCK

Wat het was Huggens eers done for us!

HUGGENS-HOFWYCK

KIKI
KAMP
MILN

- I. J. de Soekwisen
- II. Zeke Isendak
- III. Karla Nilzen
- IV. Lente Oosterhuis
- V. Jakob Hodel
- VI. Stella Lydaki
- VII. Yawen Fu
- VIII. Myrthe Kamoen
- IX. Avand Koda
- X. Alma Teer
- R. x H.

Pietveld - Huygens Exchange

WHAT HAS HUYGENS
EVER DONE FOR US?

Huygens' Hofwijck

5 April - 3 December 2022

What has Huygens

This collaboration between the Jewellery – Linking Bodies department of the Gerrit Rietveld Academie, Huygens Institute for the History of the Netherlands, Huygens' Hofwijck in Voorburg was inspired by the exhibition Constantijn Huygens. A life in letters (5 April – 3 December May 2022) and was co-initiated by Public Rietveld, the project bureau of the academy. This exhibition explores the life and work of Constantijn Huygens (1596-1697) through his various interests, letters, recipes, poetry, and through the ten projects Rietveld students worked on in response to Huygens' life and times.

The starting point of Jewellery – Linking Bodies is the body. Jewellery is traditionally intricately connected to the human body. Linking Bodies questions what a body is and explores the body further, including sensorial experiences such as touching, seeing, and smelling.

Constantijn Huygens is mainly known for being a diplomat, secretary to two Stadtholders and Princes of Orange, poet and composer. A lesser known fact is that he was also an amateur perfumer. This exhibition sheds light on that aspect.

The initial intention of this collaboration was to focus on Huygens' work on scent, including the various perfume recipes showcased in the exhibition. As a point of departure, the students of the Jewellery – Linking Bodies department were offered the fascinating, in-depth research paper Constantijn Huygens: amateur perfumer by Ineke Huysman, researcher at Huygens Institute for the History of the Netherlands.

Huysman's extensive study investigates the often glorified life and work of Constantijn Huygens on the basis of his personal letters and reminiscences of his contemporaries. Helped on their way by means of an introduction by Huysman and after reading her study, the students involved in this project focused their attention on Huygens' position of social privilege that allowed him to delve into ephemeral research, travels, and the practice of alchemy. Confronted with the shadows that characterised the age in which Huygens lived, many questions and doubts started to arise. This prompted the students to critically reflect on their own, contemporary privileges.

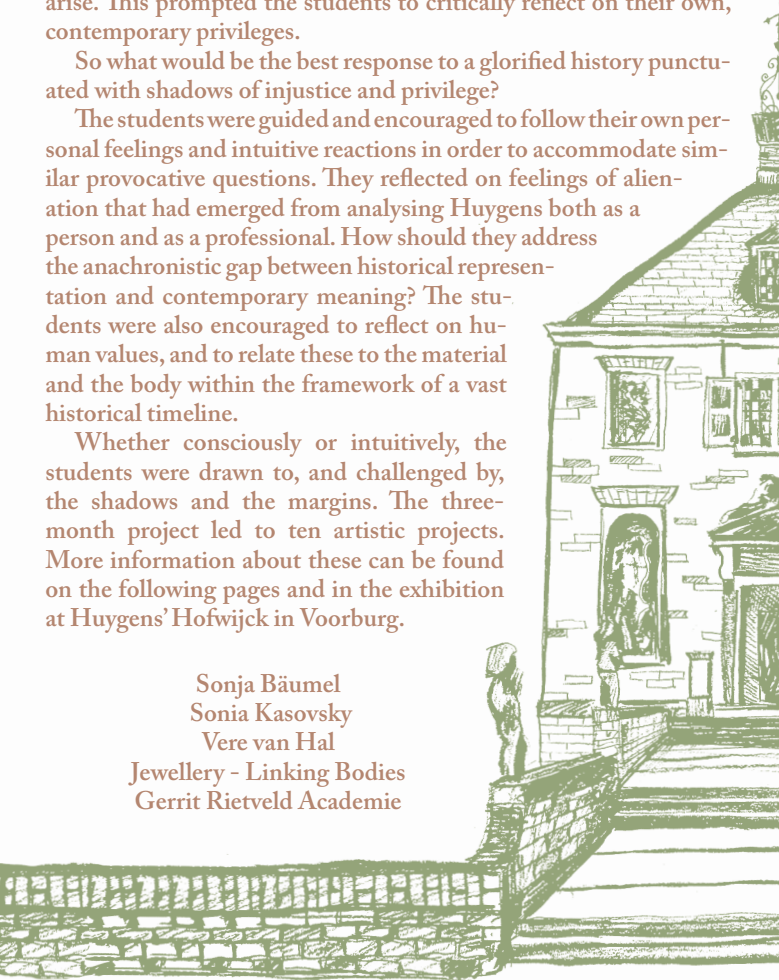
So what would be the best response to a glorified history punctuated with shadows of injustice and privilege?

The students were guided and encouraged to follow their own personal feelings and intuitive reactions in order to accommodate similar provocative questions. They reflected on feelings of alienation that had emerged from analysing Huygens both as a person and as a professional. How should they address the anachronistic gap between historical representation and contemporary meaning? The students were also encouraged to reflect on human values, and to relate these to the material and the body within the framework of a vast historical timeline.

Whether consciously or intuitively, the students were drawn to, and challenged by, the shadows and the margins. The three-month project led to ten artistic projects. More information about these can be found on the following pages and in the exhibition at Huygens' Hofwijck in Voorburg.

Sonja Bäumel
Sonia Kasovsky
Vere van Hal

Jewellery - Linking Bodies
Gerrit Rietveld Academie

Published by Gerrit Rietveld Academie

In collaboration with Huygens Institute for the History of the Netherlands, Huygens' Hofwijk, Jewellery – Linking Bodies and Public Rietveld.

Introduction text written by Sonja Bäümel,
Sonia Kazovsky and Vere van Hal

Project texts written by The Jewellery – Linking Bodies students:
Yawen Fu, Jakob Hodel, Zeke Isendahl, Ada Jochimsen,
Myrthe Kamoen, Ayano Koda, Stella Lydaki,
Karla Nilzen, Lente Oosterhuis and Alma Teer.

Designed and illustrated by Kiki Gordon and Mila Landreau

Typeface: LTC Caslon

Edited and translated by Marie Louise Schoondergang

Printed by Drukkerij robstolk

Special thanks to Jing He, Ineke Huysman,
Floor Koomen, Peter van der Ploeg,
Graphic Design Department and Public Rietveld.

© Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam, 2022

For more information about the collaboration and the student projects please contact buro@rietveldacademie.nl.

www.rietveldacademie.nl

WHAT HAS HUYGENS EVER DONE FOR US?

SOMETHING WITH MISSING

The person Constantijn Huygens is long dead. All that is left of him are his letters, his house, and the image we have constructed of him. This image is a representation that says more about us and our society today than about Huygens himself.

Air fills the potato skin. For a moment it almost looks like a real, living potato.

What do we, as a society, keep? What do we consider to be valuable and culturally important? How do we fill the empty walls of our museums? And how permeable are these walls to the breath of our lives today?

I am watching the air slowly escaping,

I am observing the way in which more and more wrinkles are appearing

until the potato is no more than an after-image.

De persoon Constantijn Huygens is allang dood. Het enige dat nog van hem over is zijn de brieven die hij schreef, zijn buitenplaats, en het beeld dat we van hem hebben geconstrueerd. Dat beeld zegt meer over ons, en over onze huidige samenleving, dan over Huygens zelf.

De uitgeholde aardappel wordt gevuld met lucht. Heel eventjes lijkt hij bijna op een echte, nog levende aardappel.

Welke dingen vinden we belangrijk om te behouden als samenleving? Aan welke dingen hechten we waarde en cultureel belang? Hoe vullen we de lege muren van onze musea? En zijn diezelfde muren poreus genoeg om ook wie nu leeft door te laten?

Ik kijk hoe de lucht langzaam ontsnapt,

ik observeer hoe steeds meer rimpels ontstaan

net zolang totdat de aardappel niets meer is dan een nabeeld.

Ada Jochimsen

1

PTSD

Pine Tar Soap for the Dutch, which may induce a flashback that transports the washer 400 years back in time to the Dutch colonial spice ships through the smell of tar, nutmeg, mace and cloves.

The PTSD was developed while researching Dutch colonial crimes, including the 1621 massacre on one of the East-Indian Banda islands, where 14.000 people lost their lives. Such crimes were enabled within the context of the then newly formed shareholding system called the Dutch East India Company (VOC) – a precursor of modern mass capitalism – to assert its monopoly on the nutmeg trade market.

The PTSD targets half the Dutch population, people who hold on to the memory of the colonial empire as a source of national pride. The soap contains down feathers that stick to the hands, fingers and body, punishing and shaming the washer. It is an expression of two extremes of how we seem to be dealing with the horrors of our colonial past, either attempting to wash it away, or punishing ourselves for it.

FORKS

of
Rusted iron
And we kiss them when we
eat,
The thieves and the villains.
And then you are also there,
And you were the cause from
the beginning,
An invisible demand created
through your passive
existence.
It's not personal,
you're just an accessory,

It was in the kitchen drawer
when you moved in,
It was in your kitchen drawer
when you moved in.

Pine Tar Soap for the Dutch kan bij de wasser leiden tot een flashback naar de 17e-eeuwse Nederlandse koloniale specerijenscheperen door middel van de geuren van teer, nootmuskaat, foelie en kruidnagel.

De PTSD werd ontwikkeld naar aanleiding van een onderzoek naar misdaden tijdens het Nederlandse koloniale bewind, waaronder de slachting die in 1621 plaatsvond op een van de Banda-eilanden waarbij 14.000 mensen werden vermoord. Dit soort misdaden konden plaatsvinden binnen de kort daarvoor opgerichte handelonderneming de VOC (Verenigde Oost-Indische Compagnie) – een soort voorloper van het hedendaagse massakapitalisme –, waarbij deze specifieke actie als doel had het met harde hand veiligstellen van het monopolie op de handel in nootmuskaat.

De PTSD is bedoeld voor de helft van de Nederlandse bevolking, voor de mensen die de koloniale tijd nog steeds zien als bron van nationale trots. De zeep bevat donsveren die aan de handen, vingers en het lichaam blijven plakken, en daarmee de wasser straffen en vernederen. Dit geeft uitdrukking aan twee extreme manieren voor het omgaan met de verschrikkingen van ons koloniale verleden: we proberen het óf weg te wassen, óf we blijven onszelf ervoor bestraffen.

Zeke Isendahl

Van
geroest ijzer
En we geven ze een kus als we
aan het eten zijn,
De dieven en de schurken.
En toen was jij er ook,
En jij was vanaf het begin de
oorzaak,
Een onzichtbare eis, tot stand
gekomen door je passieve
bestaan.
Het is niet persoonlijk,
Je bent maar een accessoire,

Hij lag in de keukenla toen je je
intrek nam,
Hij lag in de keukenla toen je je
intrek nam.

And sometimes when we eat
we taste blood,
We wash them after every use.
The rust will continue to work,
Consuming until fragile and
thin,
And then an object in a
museum,

Put it on a soft pillow behind
hard glass and put my name
on it.

*En soms proeven we bloed als
we aan het eten zijn,
We wassen ze na ieder gebruik.
De roest blijft zijn werk doen,
Blijft wegvreten tot het breek-
baar en dun is,
En dan wordt het een object in
een museum,*

*Leg het op een zacht kussentje
achter gehard glas en zet mijn
naam erbij.*

Karla Nilzen

THE HISTORY OF CONSTANTIJN'S LOOSE THREAD

While waving his arms enthusiastically, he is talking about a cute little house on the water.

“With a platform for white swans in love. A chair in the sun, right in front of the water.”

He extends his arms to indicate the position of the chair. At that moment, he notices a loose thread hanging from his shirt, right next to his left arm. He briefly stops talking to inconspicuously tuck it into his sleeve.

“... a garden full of beautiful flowers!”

As he speaks, the appreciative, curious listeners are imagining what he is talking about. With the exception of one lady, all of them nod in agreement, excitedly mumbling “That sounds like the perfect country house.”

The aforementioned lady tilts her head slightly and stares at his arm: the loose thread on his sleeve seems to have grown longer. Startled, he hides the arm under his other arm, corrects his posture, and tries to resume his story about the colours of the flowers “that appear to have a direct connection to their scent.”

With his eyes closed, he attempts to guess the colour of the fluffy flower leaves he is holding in his hands. He opens his fist and slowly spreads out and elongates his fingers – like a flower opening up. “Try to imagine how orange, blue, lilac, yellow, red or innocent white would smell...”

Enthousiast met zijn armen zwaaiend vertelt hij over een schattig huisje aan het water.

“Met een vlonder voor verliefde witte zwanen. Een stoel in de zon, direct uitkijkend over het water.”

Hij reikt zijn armen uit om de positie van de stoel aan te geven. Op dat moment ziet hij dat er een losse draad aan zijn overhemd hangt, langs zijn linkerarm. Hij stopt heel eventjes met praten en probeert de draad onopgemerkt in zijn mouw te stoppen.

“... een tuin vol prachtige bloemen!”

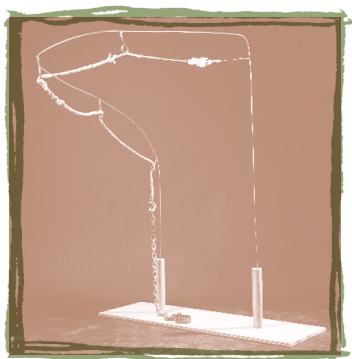
Terwijl hij praat, maken zijn dweperige, nieuwsgierige luisteraars zich er een voorstelling van. Met uitzondering van één vrouw knikken ze allemaal instemmend en mompelen opgewonden “Dat klinkt als de perfecte buitenplaats!”

Eerdergenoemde vrouw houdt haar hoofd een beetje schuin en staart naar zijn arm: de losse draad aan zijn mouw lijkt langer te zijn geworden. Verschrikt verstoopt hij de arm onder de andere, corrigeert zijn houding en probeert door te gaan met zijn verhaal over de kleuren van bloemen “die een direct verband lijken te hebben met hoe ze ruiken.”

Met gesloten ogen probeert hij te raden wat de kleur is van de zachte bloemblaadjes die hij in zijn handen heeft. Hij opent zijn vuist om langzaam zijn vingers uit te spreiden en te verlengen – als een bloem die zich opent. “Probeer je in te beelden

Suddenly, he notices that the loose thread is now crawling across his knee, making his sleeve smaller and smaller. The thread continues to wind around his body a couple of times until his smart shirt has completely disappeared, leaving only a single, long thread on its way out of the room, tracing its past...

hoe oranje, blauw, lila, geel, rood of onschuldig wit zouden ruiken...

Plotseling ziet hij dat de losse draad inmiddels over zijn knie kruipt en hoe zijn mouw kleiner en kleiner aan het worden is. De draad wikkelt zich vervolgens een aantal keer om zijn lichaam totdat zijn nette overhemd volledig verdwenen is en er slechts een enkele, lange draad over is die de ruimte verlaat en een spoor volgt naar het verleden...

Lente Oosterhuis

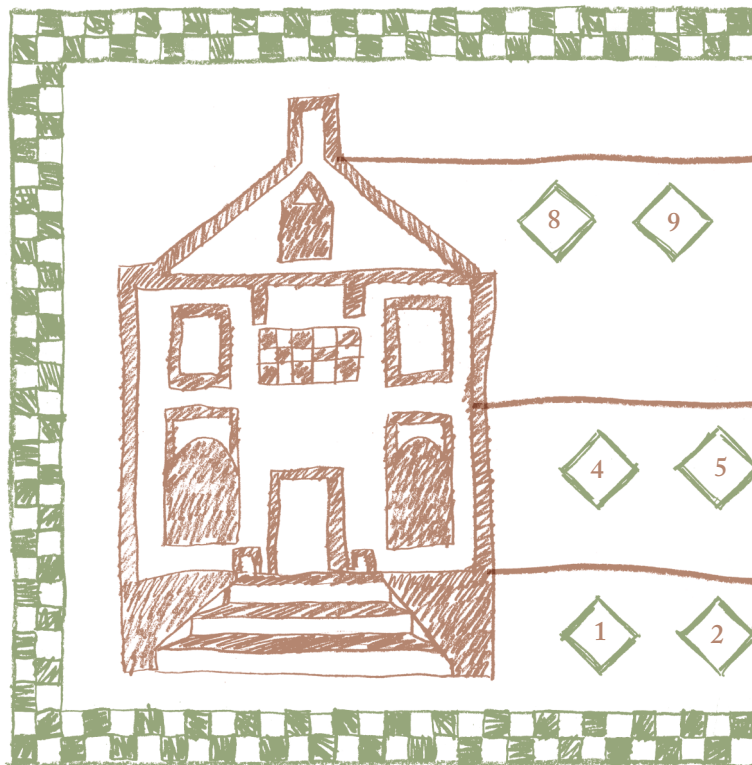
ON THE OTHER HAND

European history is still very much mediated and presented in a glorifying manner.

Topics from colonial histories, with their direct connection to slave labour and exploitation, are mostly left undiscussed or are trivialised in the narration of European and, more specifically, Dutch history. The embroidered glove represents the generic, widely accepted narratives that continue to be told and reproduced – propagating the story of European excellence and supremacy. In this project however, the glove that is decorated with these glorious

Nog steeds wordt de Europese geschiedenis verheerlijkt en verteld vanuit een gemedieerd perspectief.

Thema's uit de koloniale geschiedenis die direct verband houden met slavenarbeid en uitbuiting worden grotendeels buiten beschouwing gelaten bij het behandelen van de Europese en, meer specifiek, Nederlandse geschiedenis. De geborduurde handschoen staat hier voor de gangbare, algemeen geaccepteerde narratieven die nog steeds verteld en gereproduceerd worden om het verhaal van Europese excellentie en superioriteit uit te dragen. In dit project wordt een handschoen

histories is worn by a large and harmful hand. A heavy hand of greed and cruelty that forces us to shift our focus to the past that we as a society still need to process.

die versierd is met deze roemrijke geschiedenissen gedragen door een enorme hand die veel schade kan aanrichten. Een zwaarmoedige, hebberige en wrede hand die ons verplicht de aandacht te verleggen naar het verleden dat wij als samenleving nog niet hebben verwerkt.

Jakob Hodel

MEMORIES OF A PERFUME

This project focuses on the marginal rather than the central.

I have expanded the notion of the marginal to also accommodate its many metaphors, and ask:

How does the marginal exist in our lives?

How can it be represented?

What will happen when the marginal takes centre stage?

These analogue photographs have been built up from snapshots that were taken in the house of Constantijn Huygens. Various hints at the marginal, that usually tend to linger unnoticed, are the focus of attention in these photos, such as the scent of one of Huygen's original recipes that was especially reproduced and translated into stains decorating the negatives.

Dit project richt zich op het marginale in plaats van het centrale.

Ik heb het concept van het marginale opgerekt om ook plaats te maken voor de vele metaforen ervan. Daarbij vraag ik mezelf af:

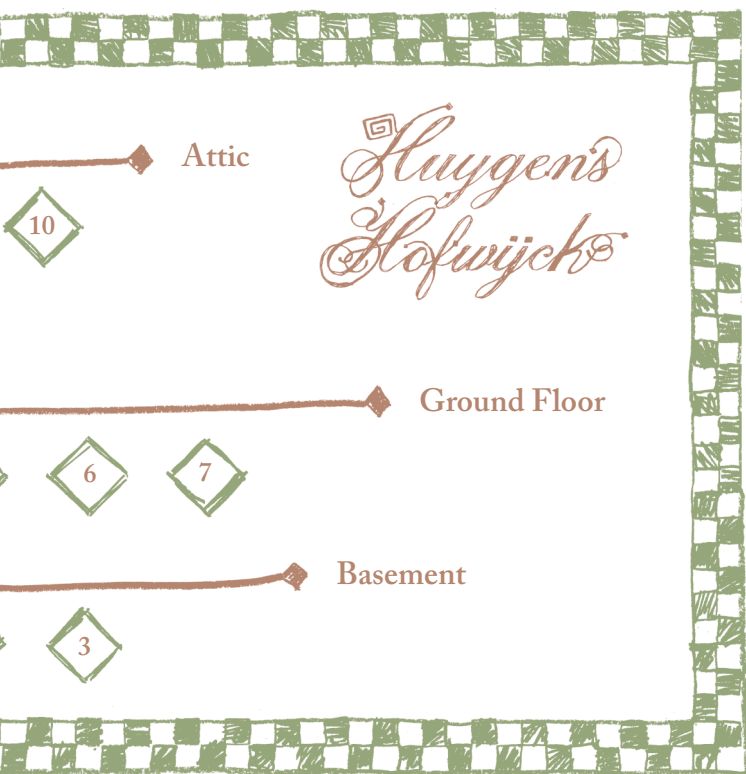
Op welke manier bestaat het marginale in onze levens?

Hoe kan het marginale weergegeven worden?

Wat zou er gebeuren als het marginale centraal komt te staan?

Deze analoge foto's zijn opgebouwd uit kiekjes die gemaakt zijn in het huis van Constantijn Huygens.

Diverse verwijzingen naar het marginale, die normaalgesproken onopgemerkt zouden blijven, vormen in deze foto's het middelpunt van de belangstelling, zoals

de geur van een oorspronkelijk recept van Huygens dat speciaal voor deze gelegenheid werd gemaakt en werd vertaald naar vlekken ter versiering van de negatieven.

Stella Lydaki

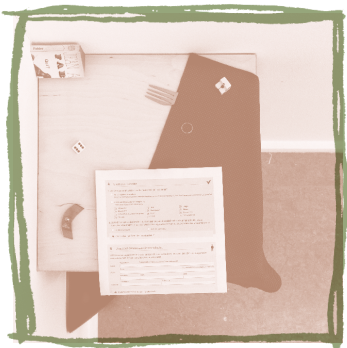
THE MISSING BODY

The garden of the Huygens' Hofwijck house was designed to mimic the shape and proportions of the human body. In order to make room for Voorburg railway station, the garden was significantly reduced in size in the 19th century. Today only a quarter of the garden is left.

This project focuses on the following questions: What would life look like if everything were cut into quarters? And what if fragments have been surrounding us in our lived experience all along?

Perhaps we have gotten used to these fragments, gotten used to being fractured and incomplete. And perhaps acknowledging this will turn the incomplete into a complete, autonomous whole.

To me, repairing is a way of recognising the existence of this incompleteness. I have cut some of my belongings into quarters and contributed $\frac{1}{4}$ of each of these to the exhibition in an attempt to repair the missing $\frac{3}{4}$ of Huygens' garden. The attached letter contains my consent to donating $\frac{1}{4}$ of all my organs.

De tuin van Huygens' buitenplaats Hofwijck heeft een ontwerp dat de vormen en proporties van het menselijk lichaam volgt. Om plaats te maken voor Station Voorburg werd de tuin in de 19e eeuw drastisch verkleind. Tegenwoordig is er nog maar een kwart van de tuin over.

Dit project richt zich op de volgende vragen: Hoe zou het leven eruitzien als alles in kwarten was verdeeld? En wat als we in onze geleefde ervaring eigenlijk altijd al omringd zijn geweest door fragmenten?

Misschien zijn we gewend geraakt aan deze fragmenten, gewend geraakt aan dingen die gebroken en incompleet zijn. En misschien kunnen we van het incomplete weer een compleet, opzichzelfstaand geheel maken als we dit eenmaal accepteren.

Repareren is voor mij een manier om dit soort incompleetheid te erkennen. Ik heb een aantal van mijn bezittingen in kwarten verdeeld, en door $\frac{1}{4}$ van ieder daarvan in te brengen in de tentoonstelling wil ik een bijdrage leveren aan het herstellen van de missende $\frac{3}{4}$ van de tuin van Huygens. In de bijgevoegde brief geef ik mijn toestemming voor het doneren van $\frac{1}{4}$ van al mijn organen.

Yawen Fu

VIRGO SUN, AQUARIUS MOON, GEMINI RISING

According to astrology, people are not only influenced by hereditary factors and the environment they grow up in, but also by the state of our solar system at the moment of birth.

Volgens de astrologie staan mensen niet alleen onder invloed van erfelijke factoren en het milieu waarin ze opgroeien, maar ook van de stand van ons zonnestelsel op het moment van de

Constantijn Huygens was born in the Hague, the Netherlands, on September 4th, 1596 at 10 pm. Using only this information, Myrthe Kamoen has attempted to determine what kind of person Huygens was. Someone who struggled with loyalty in relationships, a workaholic and a perfectionist. Someone who valued security, stability, pleasure and success. A naturally curious and idealistic person; creative, smart, responsible, hard-working and meticulous. Someone who was confident and quick-witted in social situations, while also emotionally detached and lacking in compassion. What kind of person would they have been if they had not been born into a wealthy family in the 16th century? What would their space feel like? This work attempts to delve deeper into this question.

geboorte. Constantijn Huygens werd geboren in Den Haag op 4 september 1596 om 10 uur 's avonds. Met uitsluitend deze informatie probeerde Myrthe Kamoen erachter te komen wat voor type mens Huygens moet zijn geweest. Iemand die worstelde met loyaliteit in relaties, een workaholic en een perfectionist. Iemand die belang hechtte aan zekerheid, stabiliteit, amusement en succes. Iemand die van nature nieuwsgierig en idealistisch was; creatief, slim, betrouwbaar, hardwerkend en uiterst nauwkeurig. Iemand die zeker van zichzelf en ad rem was in gezelschap, maar die tegelijkertijd ook emotioneel afstandelijk was en een gebrek aan medeleven had. Wat als Huygens geen telg uit een rijke, 16e-eeuwse familie was geweest? Hoe zou de leefomgeving van die persoon er dan uitzien? Met dit werk wordt getracht om antwoorden te vinden op deze vragen.

Myrthe Kamoen

UNGRASPABLE

Momentary experience / A carrying device / A certain shape lasting only a moment / The pleasure of carrying something that is impossible to carry / The feeling of 'you can't stop however much you try' / Something going away / A life risk of carrying something / A risk that creates beauty, ironically / A desire to wear it on the body / Capturing it for a moment as if it were obtainable.

Vluchtige ervaring / Een hulpmiddel om iets te dragen / Een bepaalde vorm die maar even standhoudt / Het genot iets te kunnen dragen dat onmogelijk te dragen is / Het gevoel 'dat je niet kunt stoppen ook al probeer je dat uit alle macht' / Iets dat weggaat / Levensgevaar wanneer je iets draagt / Een gevaar dat, ironisch genoeg, tot schoonheid leidt / Een verlangen om het te bezitten en te dragen op het lichaam / Iets kortstondig vasthebben alsof het binnen bereik ligt.

Ayano Koda

